

Moralsk Opprustning vil forene verden

Overfylt Colosseum ved stort internasjonalt informasjonsmøte i går. — En rekke arbeidere og industriledere vitner om en ny ideologis betydning

«Moralsk Opprustning, en ideologi som kan forene verden», stod det med kjempeskrift over podiet på Colosseum ved det møte som en stor internasjonal stab under ledelse av prof. dr. Eiliv Skard holdt i Oslo i går middag. De 200 som satt på podiet, representerte alle aldre, 11 nasjoner, arbeidere og arbeidsgivere, intellektuelle og gruve- og industriarbeidere, samt en praktfull samling ungdom i det store internasjonale kor fra Caux — alle disse var det levende uttrykk for slagordet som pranget over deres hoder.

Det framgikk av samtlige taler, av sangene og den atmosfære som preget møtet at her var tro på en stor sak og forpliktelse til å bringe den videre over alle skillelinjer. De vitnet i sine ellers konkrete og praktiske vitnesbyrd om betingelsen for å realisere denne idé.

Den hadde forresten også fått sitt uttrykk på begge sider av lokalet hvor det stod: «Det er nok i verden til alles behov, men ikke til alles begjær» og «Ikke hvem som har rett, men hva som er rett». Disse to slagord synes å vise inn til ideologien i Moralsk Opprustnings

idé. Den finnes først på den indre personlige front, hvor retthet, selvpåttatthet, profitt- og maktbegjæret får sitt grunnskudd i konfrontasjon med de fire absolutter: ærlighet, renhet, uselvishet og kjærlighet. Dette skaper en grunnleggende revolusjon i menneskets sinn og hjerte. Men revolusjonen er ikke av destruktiv art. Den er en inspirasjon som fører til en forpliktelse overfor en verdensomspennende ny ideologi, hvor det rette forhold mellom den enkelte og menneskeheten, mellom arbeider og bedriftsherre, mellom politiske partier, grupper og klasser stilles inn i et nytt lys.

Moralsk Opprustning er en revolusjon — en revolusjon i forholdet mellom mennesker, i tenking og livsførsel, i normer og verdimalere, i motiv og handling hos enkeltmennesker, grupper, klasser og nasjoner.

Slik omtrent vil en kunne forme innholdet av de prinsipper som lå til grunn for en rekke meget givende og praktisk siktede vitnesbyrd.

Møtet åpnet med en kort orientering om møtets hensikt ved professor Skard som derpå gav ordet

til Waldemar Hansten som presenterte forsamling og podiet for hver andre.

Forsamlingen viste seg å bestå av henimot 1000 tilreisende fra 25 forskjellige byer på Østlandet — de fleste industridelegasjoner fra 26 bedrifter, både ledere og arbeidere. Hertil kom et tilsvarende antall av spesielt innbudte fra Oslo.

På podiet satt representanter fra 11 nasjoner sammen med korset fra Caux som bestod av ungdom fra Frankrike, Sveits, Tyskland, England, Holland, Danmark, Sverige og Norge.

Det vil føre for langt å gjengi innholdet av alle talene, så det får bli med navn og noen setninger:

Skotten Duncan Corcoran: Vi er historiens sunneste generasjon, men også dens mest redde og forvirrede. Vi har forsøkt oss på alle systemer, idéer, konferanser og resolusjoner, men overalt konstaterer en krise. Vi har lært å spalte atom, men ikke å forene mennesker. Alle venter på alle. Men vi må begynne med oss selv. Moralsk Opprustning er svaret på alle problemer, den betegner en omforming av samfunnet — en revolusjon.

Per I. Orgård, sosialist og svensk riksdagsmann: Et sosialt velferds-

program skaper vi ved gjenreising av de etiske verdier. Jeg ser MO som en framvoksende verdensbevegelse som vil skape liv i alle resolusjoner og paragrafer om enhet og fred.

Aage Rygh, viseformann i Norges Møbelfabrikanter Landsforening, foretok en presentasjon av en rekke innenlandske og utenlandske industri- og forretningsledere og uttalte: Vi som arbeider i industrien vil kjempe sammen med arbeidene for å bringe enhet og ny god vilje inn i bedriftslivet.

Direktør Tom Nowell, president i det engelske lærerforbundet: Arbeidere og arbeidsgivere er manøvrert inn i hver sin gate fordi vi ikke har noen stor, samlendende idé. Makten ligger i hendene på dem som vet hvordan de skal manøvrere menneskene ved hjelp av idéer. Storbritannia holder i dag på å kaste bort sine krefter på indre strid mellom privat initiativ og sosialisme. Tenk på all den skapende energi som i alle land er gått til spille i bitterhet og utilfredshet. Hva er feilen ved oss arbeidsgivere? At vi alltid vil ha rett. Spørsmålet er ikke hvem som har rett, men hva som er rett.

Maurice Mercier, generalsekretær i det franske tekstilarbeiderforbundet: Det store i verden skapes i det små. Ærlighet hos den enkelte fører til velferd og velstand og det gir igjen rikdom for enkeltindividet og til samfunnene. Kjærlighet mellom mennesker må skape det klima som blir i stand til å fordele godene på en rettferdig måte.

Hans Bjerkholt, sekretær i Østfold faglige Samorganisasjon: Vi må skape enhet ikke bare i det enkelte parti, den enkelte gruppe, eller innenfor en nasjon. Vi må finne enheten over partiene, over nasjonene. Vi må fram til en internasjonal tenking som gir uttrykk for alt som er progressivt i menne-

skeheten. Skal det skje må vi i ærlighet være villig til å rive ned alle skillemur. MO er den idé hvis tid nå er kommet. Den er det neste skritt i arbeidernes historiske frammarsj.

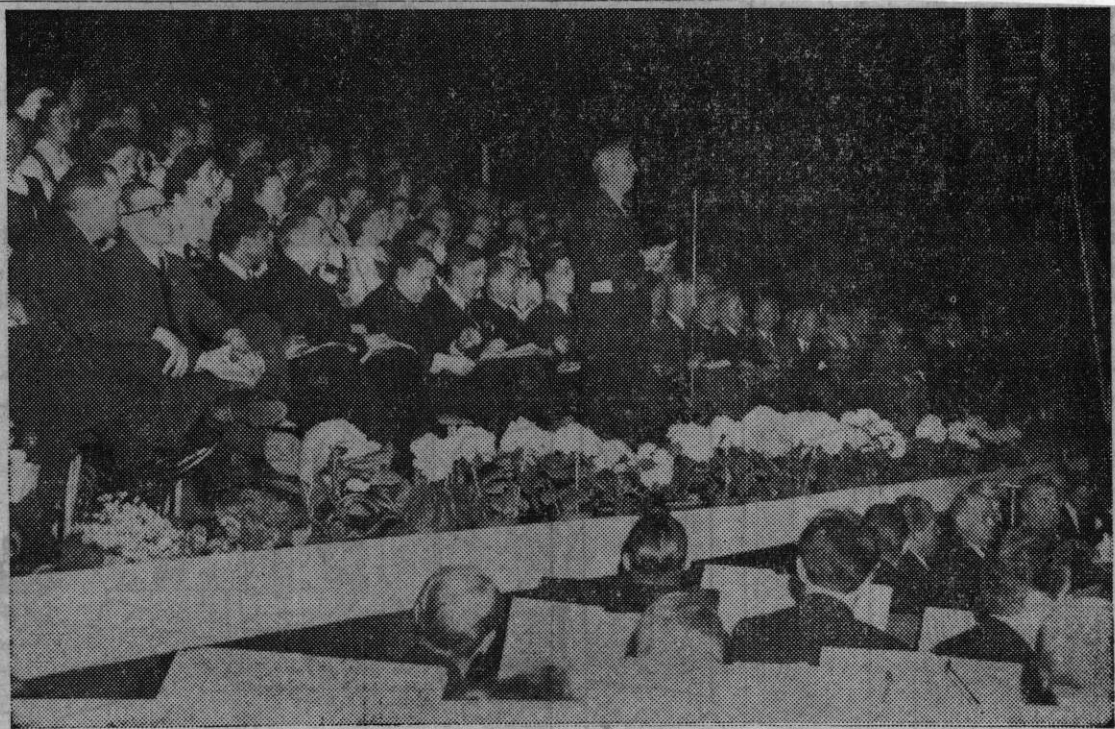
Ivar Holmquist, svensk general: Like viktig som militær opprustning er den moralske opprustning. Våre soldater må derfor i like stor utstrekning få denne siste som den første trening. Dersom folket styrkes moralsk, styrkes dets motstandskraft.

Tom Christie, delegert til havnearbeidernes landsstyre i Storbritannia: Ingen har noen gang tjent på en streik. Kan noen i det hele se tilbake på noe med bitterhet, så er det ikke verd å se tiloake på. MO er den store internasjonale og den er framtidens håp.

Til sist skal nevnes den tidligere generalsekretær i franske kvinners sosialistforbund, Irene Laure, framtrædende medlem av hjemmefronten og deputeretkammer etter krigen. Hun talte som mor og kvinne, som medansvarlig for løsningen av hjemmets, nasjonens og de mellomfolkelige problem. Kanskje var det møtets mest betagende innslag da hun la fram konstruktiv idé om enhet mellom Tyskland og Frankrike om forståelse og samarbeid i steden for det hat og den motstand som hadde ført til ruin to ganger over hennes hjem og slekt, men som hun nå var blitt løst fra gjennom MO. Dette høyst betagende vitnesbyrd, som bar erfarings og redelighetens usvikelige stempel, ble besvart også fra tysk side, i den samme ånd, inspirert av den samme ideologi.

Til slutt må nevnes at det internasjonale kor under ledelse av pianisten Waldemar Smith og den danske konsertanger Leif Kongsrud, akkompagnert av et 40 manns orkester, gjorde en fremragende musikalsk innsats med en rekke vakre sangnummer.

NATIONEN 28 APRIL 1952

Fra Moralsk Opprustnings store møte i Colosseum.